

Harasztiné Bata Zsuzsanna, ny. óvodapedagógus

Mese az eltévedt lovacskáról

(láncmese)

Egy őszi reggelen **Bence és Soma** rosszkedvűen ébredt. Kinéztek az ablakon, felhős volt az ég. Bence arra gondolt, ki kellene csalogatni a napocskát az égre.

Dúdolni, majd énekelni kezdett: **Süss fel nap, fényes nap, kertek alatt a gyerekek megfagynak...**

A terített asztalnál reggelivel **Any**a várta őket mosolyogva, nem sejtette, hogy Soma és Bence reggeli után úgy dönt, hogy elmennek felfedezni a világot Anya tudtán kívül.

A kerten át a kertkapuhoz igyekeztek

Hát mit látnak? Egy **kis lovacskát**.

Bence kérdi:

- *Hová mégy te kis lovacska?*
- *Nem tudom, keresem a mamámat?- Nem láttátok?* -válaszol a lovacska.

Bence Soma együtt: - *Csak most jöttünk ide a kapuhoz, nem láttuk. Milyen volt a mamád?*

- *Azt nem tudom, ma születtem, a rét alján a nádas közelében, csak annyit éreztem, hogy nem tudok lábra állni, a mamám végignyalta lábamat, hátamat. Nagyon jó volt,- mondta kis lovacska.- Aztán felálltam mind a négy lábamra. Azt hallottam, hogy mamám azt mondta, hogy elmegy friss füvecskét enni és visszajön, de még nem jött. Most búsulok.*

Bence és Soma szinte egyszerre mondta:

- *Ne búsulj, segíünk megkeresni a mamádat.*
- *Olyan jó illatokat érzek, mi ez?*- kérdi a kis lovacska.

Bence, okos kisfiú azonnal válaszol:

- *A szél hozza a mezőről a friss fű illatát.*
- *Én is akarok friss fűvet legelni* -mondja a kis lovacska.

Soma vigasztalni akarja a kis lovat:

- *Te még nem tudsz legelni, téged a mamád fog megszoptatni friss tejjel.*
- *Jó, de nem is láttam még a mamámat, annyira szürke volt a reggel, amikor világra jöttem. A napocska csak akkor sütött ki, amikor előhívogattam. Ni csak, mi ez a hosszú farkú ugrabugra itt a lábam alatt?*

Bence: - Egy **mókuska** a fűben.

Megszólal a mókus:

- *Hova mentek, hova mentek, kis lovacska, mit kerestek?*
- *Keressük a mamámat, mert ma születtem és még nem is láttam,* - mondta a kis lovacska.

Mókuska:

- *Hosszú farkú a mamád és szereti a makkot meg a mogyorót?*

Soma kioktatja a kis mókust:

- *Nem, nem, a kis lovacska mamája négylábú és fűvet eszik, nem makkot.*

Mennek, mendegélnek, Soma, Bence és a kis lovacska. Találkoznak egy **kis kutyával**.

- *Hova mentek?*- kérdi a kis kutya.- *Veletek tartok, ha lehet. Jó szimatom van.*

Lovacska kérdi:

- *Nem láttad a mamámat? Őt keressük.*

A kis kutya egyből visszakerdez:

- *Négylábú és szőrös és ugat? Szereti a csontot? Mert én nagyon szeretem ám!*

Soma válaszol gyorsan:

- *Nem, nem, négylábú, sörénye van, szereti a füvet, talán a répát is megeszi és nyerít hatalmasat.*

Mennek, mendegélnek, a kiskutya is velük tart.

Találkoznak egy kis cicóval, vagyis **kis macskával**.

- *Hova mentek ilyen sokan? Miauu!*

Soma, Bence, kiskutya együtt mondja:

- *A lovacska mamáját keressük. Nem láttad?*

A kis cica is kíváncsi ám:

- *Milyen volt a mamád? Szőrös négylábú és nyávog? És megeszi az egeret? És fára mászik?*

Bence, a kis okos válaszol:

- *Dehogy mászik, dehogy fog egeret! Négy lába van, sörénye, hosszú farka, a füvet szereti meg a friss szénát és nyerít.*

- *Veletek mehetek? - kérdi a kis macska. - Segítek megkeresni a lovacska mamáját, jó szemem van.*

Mennek, mendegélnek Bence, Soma, a kis lovacska, közben a mókuska ugrándozik, a kiskutya szimatol, a kis macska tágra nyitja a szemét.

- *Ni csak, itt egy négy lábú! De nem is egy, sokan vannak, nagyobb is van közöttük. Rózsaszínűek, kunkori a farkuk. Az a nagyobb a te mamád? - kérdi a kis cica.*
- *Ui, Ui! Hova mentek, mendegéltek ilyen sokan? Ui.Ui! - kérdi az egyik **kismalac**.*

Együtt válaszol a kis csapat:

- *Megyünk megkeresni a kis lovacska mamáját.*
- *Szép gömbölyű, rózsaszínű? Szeret sárban hemperegni? Megeszi a kukoricát? Kunkori a farka? Tud röfögni? - kérdi a másik kismalac.*

Soma, a kis okos mondja:

- *Lehet, hogy a te mamád szeret sárban hemperegni, de a kis lovacska mamája nem szeret, fényes a szőre, lobog a sörénye, hosszú a farka, szereti a friss szénát és nyerít. Szereti a zabot is, meg a répa levelet.*

A **három kis malac** egyike közli:

- *Akkor én láttam a mamádat, kis lovacska, nézd csak, itt jön velünk szemben.*

Valóban jön egy **zebra**, kérdi:

- *Hova mentek, mendegéltek ilyen sokan?*
- *Keressük a kis lovacska mamáját, nem láttad? Mert már nagyon búsul. -mondja Soma.*

Zebra:

- *Ni csak, kis lovacska téged mintha ismernélek, de hol vannak a csikjaid a hátadról? Hova tetted, elveszítetted?*

Kis lovacska kérdi:

- *Miféle csikról beszélsz?*
- *No csak, itt van egy tó, nézzük meg magunkat a vízben, az olyan mint a tükör. -szól a zebra.*

Állnak a tó partján, nézik magukat.

Kis lovacska megszólal:

- *Nahát, én nem is tudtam, hogy ilyen vagyok!- Illegeti magát.– Nahát, és te miért vagy más, mint én? Te nem lehetsz az én mamám?*

Zebra mondja:

- *Nem is lehetsz, én kiszöktem az Állatkertből, mert friss fű illatát hozta a szél. De tényleg láttam a mamádat a réten. Téged kerestem.*

Együtt mindannyian felsóhajtanak:

- *De jó! Nahát! Hogy lehet? Hihetetlen! Menjünk akkor, segíts zebra megkeresni a kis lovacska mamáját.*

Mennek, mennek, egyre gyorsabban a rét felé.

Lobogó sörénnyel robog feléjük a **nagy lovacska**. Fényes a szőre, a sörénye, a hosszú farka, ahogy vágat.

- *Hol jártál, kis csavargó lovacskám, merre jártál? Nagyon búsultam utánad, édes kis fiacskám, lovacskám!*

Kis lovacska hozzá bújik:

- *De jó vagy te mamám, igazat mondtak a barátaim, tényleg szép fényes a szőröd és tényleg tudsz nyeríteni, és finom tej illatot hoztál.*

Nagy lovacska megszólal:

- *Sokan vagytok, ki ezek a kis állatok mögötted, a barátaid?*

Kis lovacska rábólint.

Nagy lovacska máris mondja:

- *Hívd meg őket friss füvecskére, szénára!*

Nagy sóhajtással bólogat a mókus, kutyus, a kis cicó, a három kismalac és közlik:

- *Mi mást szeretünk, de köszönjük a meghívást.*

A zebra már elnyargalt vissza az állatkertbe.

Somi, Bence elégedetten indul vissza kert kapu felé, de Bencének eszébe jutott:

- *Mi lenne, ha meghívná az összes jó barátot, hisz ma van Soma születésnapja.*

Így történt. Bevonultak Somáék kertjébe, ahol az őszi napsütésben mindenkinek jutott finom ennivaló. **Mókuskának mogyoró** a kert bokrairól, **kutyuskának és kis macskának is fogára való** Anya konyhájából. **A három kismalac kukoricát evett**, a lovacska mamája a kerítés tövében talált ízletes füveket, a kis lovacska meg odabújt mamájához friss tejért.

Soma és Bence már rég elfeledte a reggeli rosszkedvet, a szomorkás őszi felhőket, az új barátokra gondoltak meg arra, hogy a kis lovacska soha nem találta volna meg a mamáját, ha ezek a jó barátok nem segítenek neki.

Az óvodában tanult versetmondogatták:

“Paripám csodaszép pejki, idelép, odalép, hej hóamikor paripán ballag, odanéz valahány csillag, amikor paripám táncol-táncol, odanéz a nap is százszor.”¹

¹Vers idézet Weöres Sándortól